

Guinea Bissau ja Amilcar Cabral

Jari Karttunen

Guinea Bissaun sijainti

Guinea Bissau

- Sijaitsee Länsi-Afrikassa. Rajanaapureita ovat Senegal ja Guinea.
- Afrikan maaksi erittäin pienikokoinen (36125km²) vastaa kooltaan suunnilleen Belgiaa tai Alankomaita.
- Alavaa maastoa. Rannikolla rämeitä, mangrove metsiä, jokilaaksoa ja tulvatasankoa Geba joen ympärillä. Itä-osissa metsä savanni mosaiikkia.
- Trooppinen ilmasto sateisella ja kuivalla monsuunikaudella.
- Pääkaupunki Bissau (eli Bissaun guinea)
- Nykyisin 1,8 miljoonaa asukasta
- Suurimmat etniset ryhmät on fulani (28,5%) balanta (22,5%) mandinka (14,7%) papel (9,1%) ja Manjaca (8,3%) ja muita etnisyyksiä. 27-40 etnistä ryhmää.
- Valtauskontoina on Islam (46%) animismi (30%) ja katolilainen kristinusko (19%)
-
-

Guinea Bissau

- Entinen portugalilainen siirtoma.
- Tämä oli osittain onni ja mutta kenties vielä enemmän epäonne.
- Itsenäistyi 1974 . Myöhäinen, kuten kaikilla portugalilaisilla siirtomailla.
- 11 vuotinen itsenäisyysota edelsi tätä prosessia. Portugal ei luopunut vapaaehtoisesti siirtomaistaan Ranskan ja Britannian tapaan.
- Maailman köyhimpiä ja kehittymättöimpiä maita.
- Yksinvaltaista, vallankaappauksia ja poliittisia levottomuuksia.
-

Guinea Bissau ennen siirtomaavaltaa

- Guinea Bissaun asutushistoria tunnetaan varsin huonosti.
- 1000AD paikkeilla asukkaat olivat kivikautisia metsästäjäkeräilijöitä (hyvin myöhäinen)
- Alle vuosisata tästä maanviljely ja rauta työvälineet oli käytössä.
- Ensimmäisenä alueella Balanta, manjak ja nalu.
- Balanta saapui alueelle 900 ja 1300 ad välisenä aikana. Muodostivat yhteisön jossa päätökset tehtiin vanhimpien neuvostoissa. Tasa-arvoisia mutta hajanaisia.
- Manjak olivat muodostaneet puolifeudaalin 1400 luvun loppupuolella kuningaskunnan.
- Harjoittivat kastelujärjestelmiin perustuvan kanavaviljelyn metodeja. Bolanhas, riisinviljely.

Guinea Bissau ennen siirtomaavaltaa

- 1300-1500 lukujen välissä mahtava Malin keisarikunta hallitsi laajoja osia alueesta.
- Mandinga pohjaisia etnisyyksiä saapui alueelle 1200 luvulla.
- Malin heikentyessä nopeasti 1350 luvusta eteenpäin Songhai imperiumin noustessa idässä joutui Mali vetäytymään mandinga ydinmailleen.
- Menestyneimpiä näistä imperiumin sirpaleista oli Kaabu joka kehitti itselleen oman kelvollisen kokoisen valtakunnan. Valatkunta irroittautui Malista 1537 ja oli olemassa aina vuoteen 1867.

- Laajimmillaan valtakuntaan kuului koko Senegambia.
- Animistinen
- Oli perustettu sotilastukikohdaksi ja tämän johdosta oli hyvin militaristinen.
- Maata hallitsi aatelineen sotilaseliitti joka rikastui ryöstöretkien ja orjastuksen myötä.
- Sotivat balantoja(vastustajat mandingaksi) vastaan
- Valtakunta kohtasi loppunsa fulanien muodostaman jihadistin valtion Futa Jallonin hyökkäyksessä 1865. Portugal myöhemmin valtasi valtakunnan jäännökset ja teki siitä siirtomaansa.

Eurooppalaiset saapuvat

- Ensimmäiset eurooppalaiset jotka saapuivat alueelle olivat portugalilaiset, jotka olivat muutenkin ensimmäisiä eurooppalaisia ”löytöretkeilijöitä”.
- Portugalin retket suuntautuivat Afrikan rannikkoon ja he purjehtivat alueella 1430 luvulta lähtien, eli keskiajan lopussa.
- Eurooppalainen vaikutus rannikoilla oli alueella siis varsin varhaista.
- Alkuun portugalilaiset tekivät alueella rahaa kuljettamalla orjia eri afrikkalaisten satamien välillä, mistä muslimikauppiat sitten ostivat näitä orjia omaan käyttöönsä ja myytäväksi islamilaiseen maailmaan.
- Kuitenkin orjien kysyntä ja tarve kaupalle houkuttelivat. Portugal perusti kauppaa-asemia 1480 luvusta eteenpäin.

Orjakaupan aikakausi.

- Jo ennen vuotta 1500 Portugal oli ylä-guinean kuljettanut 150000 orjaa. Amerikkojen löytäminen ja siirtokuntien perustaminen kiihdytti tarvetta. Kaikkiaan alueelta otettiin yli 2 miljoonaa orjaa pääosin atlantin ylitse. Portugalin toiminta oli kuitenkin keskittynyt hieman etelämmäksi 1500 luvulta eteenpäin. ns. portugalilaisille kultarannikolle.
- Kauppiaat, seikkailijat, onnen onkijat, karanneet merimiehet, karkoitettut rikolliset yhdessä alkuperäisväestön naisten kanssa muodostivat alueelle ”mulattipopulaation” joka puhui äidinkielenään portugalilaisesta creoliksi versiota.
- 1600-luvun puolivälissä hollantilaiset ajoivat portugalilaiset pois kultarannikolta, mikä jälleen lisäsi ylä-guinean merkittävyyttä.

Orjakaupan aikakausi

- Bissaun kaupunki perustettiin 1757 portugalilaisten ja mulattiväestön pohjalle. Orjakaupan keskus.
- Brittien lopetettua orjakauppa 1807 tuli alueesta käytännössä tärkein länsi-afrikkalaisten orjien lähde braziliaan. Brittien toimista huolimatta orjakauppa jatkuin piilossa 1700-lukulaisilla lukemilla aina 1850-luvulle asti.
- On muistettava, että Portugal oli kaikista siirtomaavalloista köyhin ja kähäsin, vaikka se onnistuikin haalimaan juuri varhaisen aloituksen ansiosta varsin laajat omistukset. Brazilian menetys ja muut ongelmat estivät sitä ylläpitämästä minkäänlaista tehokasta siirtomaakoneistoa.

Portugalin siirtokuntana

- Guinea-Bissau joka tunnettiin portugalin guineana oli poikkeuksellisen kehittymätön siirtomaa. Aina 1900-luvun taitteeseen asti Portugalin valta alueella oli varsin heppoista. Se ylipäätään tunnustettiin muiden siirtomaavaltojen taholta vasta 1800-luvun loppupuolella. Kauppa—asemien ja sotilaskeskittymien lisäksi kontrolli oli olematon. Vain mulatit ja heidän vaikutuksessaan olevat alkuperäisasukkaat olivat siirtomaan käytettävissä.
- Ei infrastruktuuria, kauppaa tai edes luonnonvarojen riistoa järjestelmällisesti. Alkuperäisasukkaiden verotus maksoi(sotilaat) enemmän kun tuotti.
- Vasta vuonna 1910, sen jälkeen kun portugalin kuningas oli menettänyt kruununsa, alkoi uusi hallinto toimimaan järjestelmällisemmin. Päätettiin miehittää alue sotilaallisesti myöhempien tuottojen toivossa.
- Sotilas operaation 1913 ja 1915 liittivät manjakit ja balantan alueet Portugalin kontrolliin, mutta samalla saivat monet ihmiset siirtymään pois näiltä alueilta. Fulaneista koitettiin tehdä hallitseva afrikkalainen luokka, jonka tehtävä olisi pitää kuria ja verotella, mutta ei toiminut.

Portugalin siirtokuntana

- Guinea Bissau oli rasittava riippakivi Portugalille.
- Alue ei yksinkertaisesti tuottanut riittävästi siirtomaakoneiston kustannuksien ylläpitämiseen. Ilmasto ja maasto ei myöskään houkutellut siirtolaisia.
- Maa säilyi kehittämättömänä ja sen ainoa meriitti Portugalin talouteen oli tuottaa pähkinöiden myötä 1/3 kasvisöljystä.
- 1950-luvulla alue nimettiin merentakaiseksi maakunnaksi, kiertääkseen siirtomaa termiä.
- Tässä yhteydessä annettiin lupauksia kehittää alueen infrastruktuuria, mutta paljoa ei tapahtunut.
- Itsenäisyysliike syntyi vuonna 1956 Amilcar Cabralin ja hänen perustamansa marxilainen PAIGC (Afrikkalainen Guinean ja Cape Verden itsenäisyys puolue) myötä. Balanta väestö oli hyvin esillä.

PAIGC

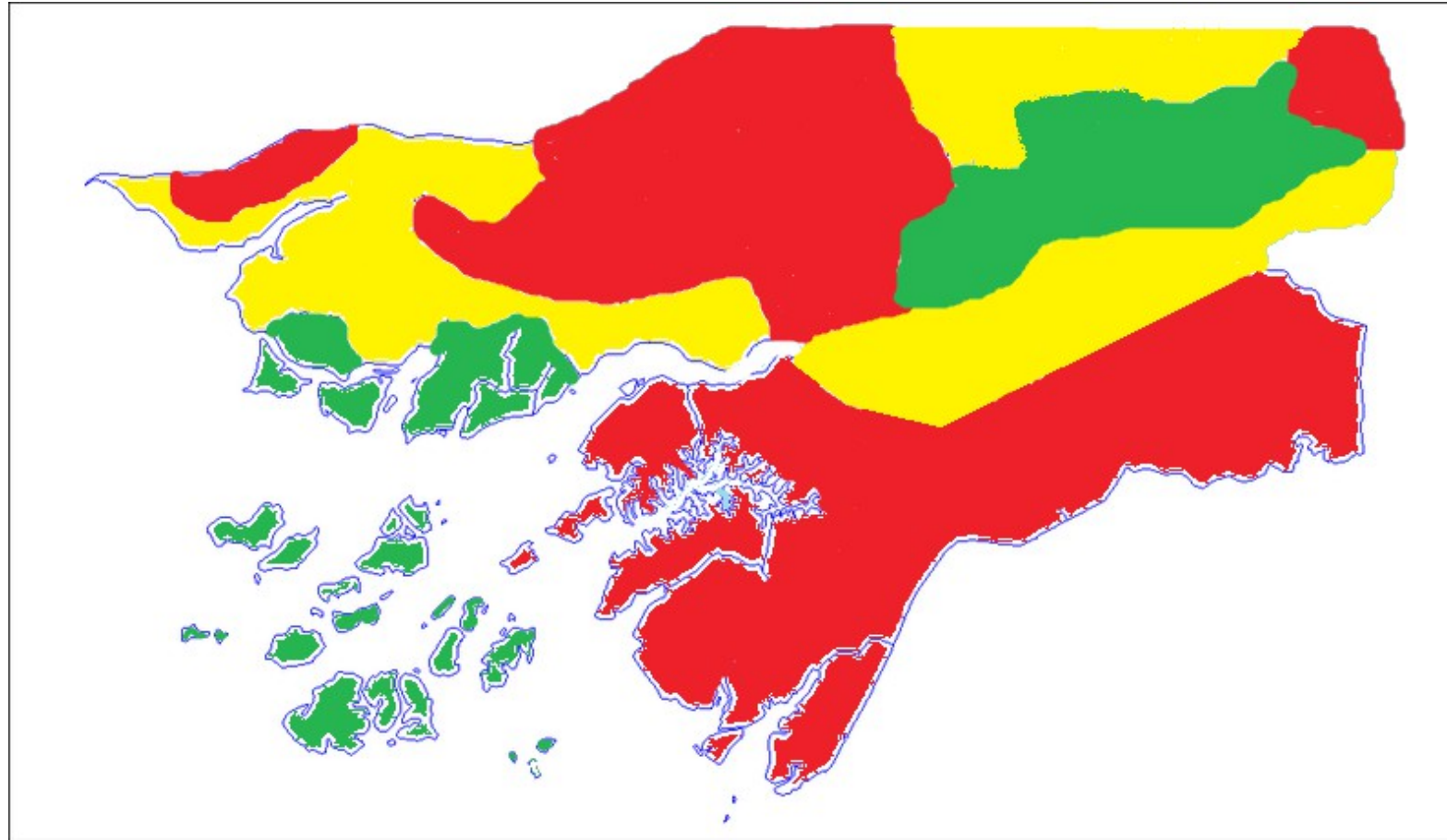
Vapausssota

- Itsenäisyyskamppailu alkoi lakoilla, jotka Portugal tukahdutti väkivalloin. Vuonna 1959 jopa 50 lakkoilevaa satamatyöläistä tapettiin sotilaitten toimesta. Tämä kertoi PAIGC ettei Portugal luovu siirtomaistaan Ranskan ja Britannian tapaan.
- Portugalia oli hallinnut vuodesta 1926 sotilasvallankaappauksella valtaan nousnut oikeistolainen diktaattori Antonio de Olivera Salazar. Hän istui vallassa vuoteen 1968 minkä jälkeen valtaa piti oikeistolainen sotilasjunta. Nämä hallitsijat eivät olleet valmiita luopumaan siirtomaista mistään syystä.
- Vuodesta 1961 lähtien PAIGC kävi sissisotaa Portugalin joukkoja vastaan.
- Portugalilla oli käytössään alueella noin 30000 sotilasta. Sissejä oli ehkä 10000.
- Maaston vaikeakulkuisuuden, Kommunistimaiden tuen(Cuba, NL,Kiina, Portugalin resurssien vähäisyyden ja sissien kyvykkyyden, hyvän johdon ja vieressä olevien itsenäisten Senegalin ja Guinean tarjoamien tukikohtien ansiosta sissitaistelu oli menestykstä.

Guinea Bissaun sota kutsuttiin Portugalin Vietnamiksi

PAIGC onnistui sodan aikana valtaamaan merkittävät osat alueesta. (Punainen PIGC, Vihreä Portugal, keltainen kiistelty)

Portugalin Vietnam

- Portugal yritti saada konfliktin loppumaan aluksi puhtaalla sotilasvoimalla
- Tämän epäonnistuessa pyrkimyksenä oli voittaa afrikkalaisia puolelle lupaamalla uudistuksia, terveydenhuolton, infrastruktuuria ja tasa-arvoista asemaa. Päämääränä oli tarkoitus rakentaa afrikkalainen armeija sotimaan sotaa (vietnam)
- Samalla ilmavoimien ja helikopterien avulla tehtävät etsi ja tuhoa operaatiot koittivat etsiä sissien sotavoimia ja tarvikkeita sekä tuhota niitä. Nämä iskut olivat yleisiä loppusodasta.
- Portugalin hallinto jäi yksin sotansa kanssa. PAGC puolestaan sai jopa modernia ilmatorjuntaa NL mikä esti Portugalin toiminnan 1970 lähtien.

Kuolema ja vallankumous ja voitto

- Vuonna 1973 Portugalin agentit onnistuvat tappamaan suunnatonta päänvaivaa aiheuttaneen Cabralin, mutta hänen rakentamansa organisaatio kesti johtajansa kuoleman ja kykeni jatkamaan taistelua.
- Myöhemmin samana vuonna PAIGC julisti vapauttamansa alueet itsenäisiksi.
- Vuonna 1974 ns. Neilikka vallankumous johti Portugalissa vasemmistolaiseen vallankaappaukseen joka kaatoi vuodesta 1968 vallassa olleen oikeistojuntan. Uusi hallitus julisti lähes välittömästi tulitaon sekä aloitti neuvottelut Guinea Bissaun ja kaikkien muiden Portugalin kuten Angolan ja Mosambikin siirtomaiden itsenäistymisestä.

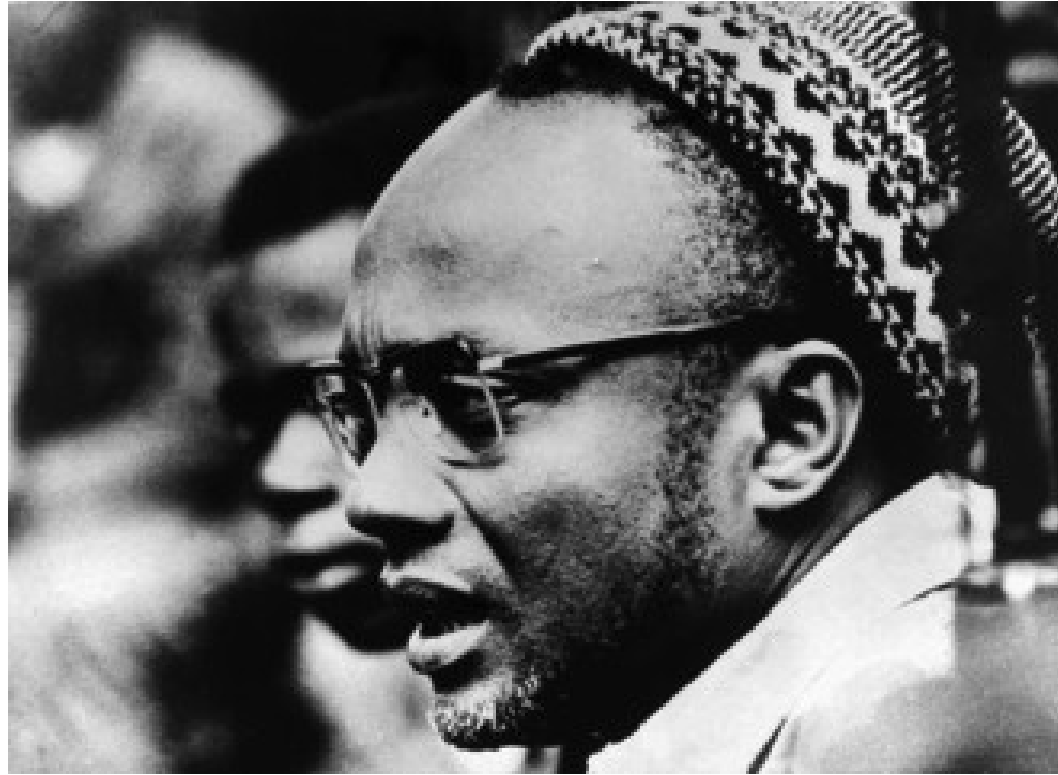
Itsenäistyminen

- Guinea Bissau saavutti täyden itsenäisyyden vuonna 1974
- Yksi puoluejärjestelmä syntyi PAIGN ympärille
- Johtoon nousi Amilcarin veli Luis Cabral
- Uusi hallinto aloitti valmistelemaan uudistuksia. Hyviä tuloksia koulutuksen ja terveydenhuollon suhteen. Jopa naisten asemaa ´paranneettin.
- Taloudelliset ongelmat olivat kuitenkin vääjäämättömiä.
- Vuonna 1980 tapahtui vallankaappaus, joka tiputti Cabralin pois
- Maan jatkoi yksipuolue valtiona, joka sitoutui liberaaliin kapitalistiseen talouspolitiikkaan. Koulutus ja terveydenhuolto poistettiin budjeteista
- Maa jatkoi yksinvaltasena, poliitisesti levottomana, ajoittain sisällissotaa käyvänä köyhänä ja kehittymättömänä.
-
-

Amilcar Cabral

- Siinä oli Guinea Bissaun surullinen orjuuden, sodan ja urheuden historia.
- Seuraavalla kerralla keskitymme Amilcar Cabraliin, eli mieheen jonka aikaansaannos Guinea Bissaun itsenäisyyskamppailu pitkälti oli.
- Hänet lasketaan Che Guevaran vertaiseksi käytännön sissijohtajaksi asiantuntijoiden keskuudessa. Hän myös oli marxilainen vaikka pyrkiin osin pitämään tämän loitolla itsenäisyyskamppailusta.
- Ensi kerralla enemmän hänestä ja hänen opeistaan ja filosofiastaan.

Amilcar Cabral 12.9.1924- 20.1.1973

Nuoruus

- Syntyi Cape Verden saarilla, Santiagossa.
- Isä oli perhetaustaltaan rikkaasta maanomistaja suvusta..
- Äiti oli kauppias/hotelli´työntekijä
- Isä jätti perheen Amilcarin ollessa 5 vuotta, minkä jälkeen äiti joutui elättämään perheen yksin.
- Perhe oli köyhä ja Cabral jäi nuorena ilman korkeampaa koulutusta. Oli kuitenkin terävä ja pääsi vanhempana stipendillä opiskelemaan.
- Lähti opiskelemaan agronomiaa Lissaboniin. Oli ainut yliopisto koulutettu agronomi maassa 1960.
- Täällä imeytyi mukaan opiskelijaliikkeeseen joka vastusti Portugalin diktatuuria ja siirtomaavaltaa -> radikalisoitui

- Monet hänen tuttunsa olivat marxilaisia/kommunisteja. Sai heiltä marxilaisia vaikutteita, mutta ei pitänyt dogmaattisesta M-L, joka ei tukenut riittävästi kansallisia vapaustaisteluja.
- Palasi Afrikkaan 50 luvulla ja oli perusti vuonna 1956 Guinea bissaun ja Cape Verden itsenäisyyteen tähtäävän marxilaisen PAIGC järjestön.
- Hän oli myös mukana perustamassa Angolan itsenäisyyttä ajavaa MPLA järjestöä yhdessä opiskeluaikaisen tuttunsa Agostinho Neton kanssa, josta tuli myöhemmin Angolan ensimmäinen presidentti. Toinen hänen opiskeluaikainen tuttunsa oli Eduardo Mondlane, Mosambikin vapauskamppailun FRELIMON voimahahmo.
- Hän myös toimi Tsekkoslovakian tiedustelupalvelun vakoojana/yhdyshenkilönä alueella.

Valmistautumien vapaussotaan

- Cabralista voi sanoa, että hän kuuluu ajattelijoihin, joita kannattaa enemmän seurata heidän toimiansa kuin sanomisensa välityksellä.
- Ennen vapaussodan aloittamista hän järjesti Kwame Nkrumahin avustuksella harjoitusleirejä Ghanaan.
- PAIGC johtajia koulutettiin erilaisilla roolipeleillä(live) paitsi taistelutaidoissa niin myös retoriikassa ja ihmissuhdetaidoissa. Tämä avusti heitä pyrkimyksissään voittaa heimopääläköitä tuekseen.
- Cabral ymmärsi huollon merkityksen vapautustaistelulle. Joukkojen oli kyettävä saamaan ruokansa ja muut tarvikkeensa.

- Hoitaakseen tätä tilannetta, hän agronomistina opetti joikoilleen myös maanviljelystaitoja.
- Nämä joukot puolestaan opastivat paikallisväestöä tehokkaammissa maanviljelytekniikoissa, mikä lisäsi heidän satoaan sekä sisseille liikenevän ruuan määrää.
- Taistelujen ulkopuolella PAIGC sissit osallistuivat maanviljelystöihin paikallisten apuna pelloilla, auttaen suoraan yhteisöä.
- PAIGC järjesti myös maata kiertävän bazaarin systeemin, josta paikallisväestö kykeni ostamaan tuotteita halvemmalla kuin siirtomaaherrojen kaupoista.
- Sodan aikana organisoitiin myös kiertosairaaloita, jotka toimivat paitsi sotilassairaaloina sisseille niin myös lääkintäpalveluna paikallisille.
-

Sota

- PAIGC keskitti taistelunsa Guinea Bissaun mannermaalle.
- Alussa toimet keskittyivät sabotaaseihin.
- Vuodesta 1963 lähtien PAIGC alkoi hyökkäilemään pieniä varuskuntia ja poliisiasemia vastaan syrjäisemmillä alueilla.
- 1966 Cabral onnistui Havannassa järjestetyssä kolmen mantereen kokouksessa vakuuttamaan Kuuban vallankumouksensa toimivuudesta ja sai sieltä asiantuntija-apua. Lisäksi NL ja Kiina antoivat materiaalista apua. Kaikki antoivat sotilaallista koulusapua. Myös Jugoslavia antoi rajattua materiaalista apua. Tsekkoslovakia varhaisissa vaiheissa oli merkittävä.
- Erikoista kyllä, PAIGC onnistui luomaan diplomaattiset suhteet myös Ruotsiin joka toimitti lääkintätarvikkeita humanitäärisenä apuna.

Menee PAIGC:n eduksi..

- PAIGC perusti vuonna 1969 koulun/opiston jossa tarjottiin koulutusta nuorille taistelijoille ja sodassa orvoksi jääneille.
- Sodan aikana Portugal menestyi jatkuvasti huonosti. Esimerkiksi Como saaren valloitus sissien toimesta, sitä seurannut Portugalille hyvin kalliiksi käynyt takaisin valloitus ja myöhempi helpohko takaisin valloitus sissien toimesta heikentyneiltä siirtomaajoukoilta oli hyvä esimerkki.
- Portugalin sotilaallinen voima oli vedetty Angolaan ja Mosambikiin, minkä seurauksena Guinea-Bissaun varuskunnat eivät saaneet riittävästi materiaalia tai miehiä. Sen sijaan sissit kykenivät paikoin jopa piirittämään ja saartamaan Portugalin joukkoja.

Mutta on helvettiä....

- Vuonna 1967 PAIGC hallitsi 2/3 alueesta.
- Vuonna 1968 Portugal lisäsi pyrkimyksiään sissien voittamiseksi. Se alkoi tämän myötä saavuttamaan voittoja.
- Vietnamin sodasta tutut keinot, eli napalmi ja kasvimyrkyt otettiin käyttöön ja ne tuottivat tuttuja tuloksia.
- NL ja Kuuba vastasivat tähän toimittamalla siseille modernia ilmatorjuntaa ja muuta kalustoa, joka vakiinnutti tilanteen.
- Vuonna 1972 PAIGC järjesti hallitsemallaan alueella vaalit, joissa oli kaikille avoin äänioikeus äänestää PAIGC:n kandidaatteja.

Kuolema

- Cabral murhattiin 20.1.1972 hänen PAIGC:n sisäisen kilpailijansa toimesta. Hänet oli luultavasti tarkoitus vangita ja toimittaa portugalilaisille, mutta vastarinnan takia tilanne päättyi telotukseen.
- Portugalin osuus asiaan oli mahdollinen, samoin puolueen sisäinen valtakamppailu.
- Gabral kuoli ennen voittoa, mutta hänen luomansa sissiliike saavutti lopulta tavoitteensa.
- Gabralin maine ja saavutukset sissijohtajana kuitenkin oli sinetöity ja häntä on muistettu monissa muistomerkeissä ympäri maailmaa.

Cabralin vallankumous filosofia

- Cabral piti Portugalia säälittävänä ja heikkona imperiumina. Itseasiassa hän katsoi, ettei se ollut edes imperialistinen valtio itsessään vaan käytännössä Britannian välikäsi, joka oli itsekin kolonisoitu.
- Tämä heikkous oli mahdollisuus, sillä Portugalilla ei olisi todellisen imperialistisen maan voimavaroja takanaan ja sen imperiumi oli aivan liian laaja tämän ”taantuneen kääpiön” pitää kiinni.
- Piti hierarkista fula eliittiä portugalilaisena välillisenä semifeudaalisena hallitsijana, joka esimerkiksi yhä omisti orjia.
- Balanta väestön hän katsoi edustavan tasa-arvoisuudessaan primitiivistä kommunismia ja edustavan parasta mahdollisuutta vallankumoukselle.

alkulähtökohta

- Katsoi, ettei Guinea-Bissaussa käytännössä ollut tehdas proletariaattia tai älymystöä, eikä maaseutuväestöstä ollut vallankumouksen tekemiseen. Piti siis etsiä lähin vastine proletariaatille.
- Muutamia sadat jotka hän laski mukaan toimivat kuljetuksen ja rakennuksen saralla. Tämä harva puoliproletariaatti muodosti kuitenkin tärkeän ja pätevän ytimen Cabralin marxilaiselle vallankumoukselle. Heidän avullaan ennen sotaa organisoituihin mielenosoituksia ja lakkoja, jonka myötä heistä tuli vallankumouksen tukijoita. –parampi palkka, työturvallisuus jne.
- Vallankumouksen ydin rakentui satamatyöläisten ja jokilaivojen kuljettajien varaan.
- Piti kaupunkien ryysyläisköhallistoa yhtenä suurimmista avuista portugalilaisille poliiseille.
- Pikkuporvaristo jakaantui portugalilaisiin hännystelijöihin ja muutamiin radikaaleihin, jotka levittivät tietoa, sekä organisoivat toimintaa. Luokkana Heidän varaansa ei kuitenkaan voinut laskea.
- Piti myös itseään ja kumppaneitaan alun perin akateemisina pikkuporvareina, jotka tilanne oli ajanut tekemään jotakin.
- Oli pettynyt ensimmäisen aallon siirtomaiden vapautumisprosesseihin. Monessa paikassa siirtomaaherrat olivat vaihtuneet näitä imperialisteja tukeviin hallituksiin. Cabral halusi välttää tämän kehityksen ja siksi piti akateemista väkeä epäilyttävänä ja siirtomaahallintoa tukevana.
-
-

Vallankumous ohjelma

- Hybridi porvarillisen ja sosialistisen ohjelman välillä
- Tarkoituksellinen, jotta saisi mahdollisimman laajan kannatuksen
- Kansallinen yhtenäisyys, modernisaatio, koulutus, kulttuuri, teollistaminen, maareformi, moderni demokraattinen valtio, elementtejä joita talonpojat sekä porvarit pystyivät arvostamaan.
- Suunnitelmatalous, jota johtaa valveutuneet byrokraatit, pääomien kansallistaminen.
- Pienyritykset ja osuuskunnat luvallisia.
- Päämääränä oli kommunismi ”Päämääränä on Ihmisten välisen riiston lopettaminen, kaikenlaisen ihmisen alistamisen yksilöiden tai luokkien taloudelliseksi hyödyksi lopettaminen”
- Talouden demokraattinen sentralismi
-

- Alkuongelmat kaupungeissa johtivat keskittymään maaseutuun.
- Maaseutuväestöä täytyi kouluttaa, jotta siitä on mahdollista tehdä luokkatietoista.
- Täytyi luoda proletaarinen luokkatietoisuus väelle, joka ei ollut tätä luokkaa.
- Tiukka tasa-arvo miesten ja naisten välille. Propaganda ja rangaistukset. Tulokset melko hyviä. Naisia oli mukana jopa johdossa.
- Vapautetut alueet demokraattisten kyläkomiteoiden hallintaan. Kyläläiset saivat itse valita. PAIGC oli usein läsnä, mutta kyläläisten päätöksiä kunnioitettiin. Nosti usein valaattun nuoria ja naisia, joita päällikkö järjestelmä tukahdutti.
- 1970 näitä kyläkomiteoita oli yli 400 ja ne osallistuivat sotilaallisten pyrkimysten, infrastruktuurin jne suunnitteluun sekä toteuttamiseen.

- Kannusti tieteellisyyteen, mutta uskonnollista vainoa ei hyväksytty.
- Heimoidentiteettien hylkääminen oli tärkeää. Tapoja ei kuitenkaan pyritty muuttamaan jos ne eivät haitanneet yhtenäisyyttä. Yleensä Cabral pyrki ottamaan paikallisesta kulttuurista parhaan osan ja kamppailemaan nurjempia puolia vastaan. Tämä päti myös länteen.
- Poliittisille seikoilla oli ensisija sotilaallisiin nähden. Eli poliittisia linjauksia noudatettiin, vaikka sotilaallinen tila olisi kannustanut muuhun.
- Esim. portugalilaiset sotilaat, jotka oli haavoittuneet tai vangittu systemaattisesti hoidettiin ja lähes poikkeuksetta vapautettiin. Tällä oli suuri merkitys portugalilaisten moraaliin ja sodan vastustamiseen.

- Muutenkin Cabral oli vallankumouksellisessa teoriassaan käytännönläheinen.
- Teoria on ase, ihmiset käyttävät aseita, hyödyllisesti tai hyödyttömästi.
- Katso mikä on tilanne, ole realistinen, älä sotke todellisuutta siihen ideaan joka sinulla on todellisuudesta.
- Jatkuva taistelu korruptiota, pyrkyröintiä, opportunistia ja eristäytymistä vastaan.
- Jatkuva sisäinen kehitys jokaisessa asiassa.

Cabralin poliittisen toiminnan to do lista

- a) Jatkuvasti paranna ja kehitä poliittista työtä kansanjoukkojen ja asevoimien keskuudessa, sekä kaikintavoin varjele kansallita yhtenäisyyttämme.
-
- b)Jatkokehitä organisaatiotamme, kuria ja demokratiaa puolueemme sisällä, jatkuvasti mukauta sitä kamppailuun, korjaa virheet ja vaadi johtajilta sekä sotilailta järkähtämätöntä periaatteidemme mukaan toimimista.
-
- c)Kehitä sotavoimiemme organisaatiota, kiihdytä toimiamme kaikilla rintamilla ja kehitä operaatioidemme välistä koordinaationa.
-
- d) Lisää vihollisen joukkojen eristämistä, altista heidät merkittäville iskuille ja vie heiltä mahdollisuus rauhaan tietyissä urbaaneissa keskuksissa.
-
- e)Puolusta vapauttamiamme alueita vihollisen terrorihyökkäyksiltä, takaa väellemme rauha, jota tuottava työ vaatii.
-

- f) Tutki ja löydä parhaat ratkaisut taloudellisiin, hallinnollisiin, sosiaalisiin ja kulttuurillisiin ongelmiin valloitetuilla alueilla. Lisää teollista tuotantoa, vaikkakin Kuinka alkeellista ja jatkuvasti paranna terveydenhuoltoa ja koulutusta.
-
- g) kiihdytä kaaderiston kouluttamista
-
- h) Taistele ja eliminoi taipumukset opportunistia, loisimista, pyrkyröintiä ja poikkeamista puolueemme Kansan palveluun tähtäävästä linjasta.
-
- i) Vahvista ja kehitä suhteitamme ihmisiin, valtioihin ja järjestöihin Afrikassa sekä paranna niitä veljellisiä siteitä jotka yhdistävät meidät naapurimaihimme sekä muihin Portugalin siirtomaihin.
-
- j) Vahvista vilpittömiä yhteistyöllisiä suhteitamme siirtomaiden vastaisiin ja imperialismin vastaisiin voimiin, hyödyllisen yhteistyön aikaansaamiseksi yhteiseen kamppailuun kolonialismia, imperialismia ja rasismia vastaan.
-

- Näillä strategisilla päämäärillä PAIGC onnistui voittamaan paljon tukea maaseudulla, saavuttamaan sotilaallisia tavoitteita sekä varmistamaan ulkomaista apua toiminnalleen.
- Cabralin visiossa internatiolismi oli tärkeä, hän piti myös portugalilaisia kolonialismin ja imperialimin uhreina ja uskoi, että kolonialismin loppuminen vapauttaa portugalilaiset heitä alistavasta diktatuurista.
- On esitetty väitteitä sille, että monet portugalilaiset upseerit ja sotilaat ja portugalilaiset omaksuivat PAIGC:n jakamaa ideologiaa, mikä lopulta johti sotilaiden vallankumoukseen Portugalissa,

Huolestumisen aiheita

- Vallankumouksen kestämisessä oli ongelmia varsinkin siksi, että talonpoikaisväestö oli myös maanomistajia, eikä ajatus kollektivisoinnista herättänyt vastakaikua. Olivat kiinnostuneita lähinnä omasta elintasos'taan.
- Olematon proletariaatti oli ongelma sosialismin rakentamiselle.
- Cabral näki ongelman sosialismin rakentamiselle maassa, jossa ei ollut oikeastaan porvari tai proletaraari luokkaa. Pikemminkin kysymys oli suurtilallisesta ja pientilallisesta. Pelkäsi, että tämä vetää imperialismista vapautumisen jälkeen kohti pikkuporvarillisuutta, helpoimman tien valitsemista ja uuskolonialismia. Oli oikeassa.
- Oli huolestunut pakollisesta johdon keskittämisestä, jota sissisota sekä sosialistisen valtion rakentaminen afrikassa pakosta vaati ja epäili tämän johtavan petoksien ja valtataistelujen kierteeseen sodan jälkeen, kuten monessa muussa Afrikan maassa. Ongelma juuri siinä, että kapea proletariaatti ei kykene luomaan vastustuskykyä kapitalistiselle palautukselle.
- Vaikka kamppailu vapauttaakin maan suorasta kolonialismista, ei sillä välttämättä ole kykyä jatkaa sosialismiin siirtymisen reitillä. Tiesi, että imperialismista vapautuminen vaatii vapautumista kapitalismista ja tämä oli vaikeata maassa, joka perustui pikkuporvariston valtaan, joka emuloi proletariaattia vallankumousroolissa.
- Kenties arveli kykenevänsä ratkaisevan ongelmat omalla johtajuudellaan ja näkemyksellään, mutta..
-

- Viimekädessä hän katsoi, että sosialismin onnistuminen alikehitetyissä kolonialistisissa maissa oli riippuvainen siitä, että kapitalismi kaadetaan ylikehitetyissä maissa. Hän uskoi, että kansalliset vapautistelut kiihdyttävät tätä kehitystä.
- Uskoi, että kapitalismin kaaduttua kehittyneissä maissa, on näiden maiden resursseilla sosialistisesti mahdollista ylittää kapitalististen rakneteiden puuttuminen alikehitetyissä maissa ja nostaa ne potentiaaliltaan kykeneviksi sosialismiin,
- Ennusti Afrikan sosialismin rakentamisen kaatuvan, mikäli sosialismi ei voita kehittyneissä maissa. Oli oikeassa.

Kirkas tulevaisuus?

- Cabral ja Sankara ovat varmaankin ne Afrikkalaiset vallankumoukselliset marxistit joilla on eneiten kunnioitusta nykyisten Afrikan vallankumouksellisten keskuudessa.
- Afrikan nuorena, työttömyydestä kärsivässä kapitalismin ja uuskolonialismin riistämässä työväenluokassa näiden johtajien esimerkki ja ajatukset ovat saaneet vastakaikua kasvavissa määrin 2010 eteenpäin.
- Nykyisin Afrikasta löytyy proletariaatti ja infrastruktuuri, joten kuka tietää mihin nämä ajatukset kantavat Afrikan sosialismin toiselle kierroksella joskus tulevaisuudessa.
- <https://www.youtube.com/watch?v=xmRM9rW8HMY>